

stanovanje. Odnese mu je 55.000 Din gotovine, precej latnine in raznih drugih dragocenosti.

*

Slovenska Krajina.

Črenšovci. Šola v Dolnji Bistrici se je razširila v trirazrednico. En razred je nastanjen pri Maučecovih. Dobili smo tretjo učno moč. **Novo gđ.** učiteljico so dobili tudi v Trnju. Obe gospodičnami želimo prijetno življenje v naši Krajini! — Naši domači abiturijentki sta tudi dobili službe in sicer gđ. Kolenkova v Lendavi, gđ. Kelencova pa v Gaherju. Imamo še eno abiturijentko, ki čaka že dve leti na službo. — Mlad srnjak je pribežal na Gornjo Bistrico. Zapletel se je v plot, krave so ga dobile med sebe in ga ranile. Težko ranjenega so zaklali. — Milo sta bila obsojena dva tatova koles, vsak je namreč dobil le en mesec zapora. — Slana je uničila naša žitna polja. Rži bo zelo malo. Upamo, da nam bodo naši poslanci pomagali, zvesti svojim obljubam. — Na župnišču delajo moderno gnojno jamo.

Turnišče. Dne 4. maja je umrl v Nedelici 11 let star Bakanov fantek. Fantek se je vozil teden dni preje s kolesom in je padel tako nesrečno, da je nastopilo notranje krvavenje pod želodcem. Starši so upali, da bo njihov sinček še okrevati, vendar pa ni bilo več pomoči. Otrokovo stanje se je vedno slabšalo in dne 4. maja je odšel med nebeške prebivalce. Pogreb se je vršil dne 5. maja popoldne od hiše žalosti na nedeliško pokopališče. Žalostnim staršem naše iskreno sožalje ob izgubljenega otroka! — Dne 5. maja dopoldne se je poročila Leber Marija, po domače Vogrinčeva, z g. Režonjo Francem iz M. Poiane, sedaj mlinarjem v Turnišču. Po poroki smo opazili pred cerkvijo tudi pozvačina, ki je s svojimi pisanimi rutami in visokim rožnatim klobukom in z zvonci na nogah vzbujal veliko pozornost župljanov. Tudi godba je povzdignila celo slovesnost. Mlademu paru iskreno čestitamo in jima ključemo: Blagoslovi vaju Vsemogočni, da bosta živela v sreči in zadovoljstvu dolgo vrsto let! — Kakor smo že na tem mestu poročali, je umrl Pückov otrok.

Sedaj še dodamo to, da je umrl tudi drugi Pückov otrok. Oba otroka sta bila dvojčka in teden dni pozneje se je presilil tudi drugi med nebeške krilatce. Žalostnim staršem naše iskreno sožalje! — Na voliščih v naši upravni občini je bil za časa volitev popoln red in mir. Tudi v vseni našem srezu lendavskem ni bilo nobenih nemir. V večernih urah, ko se je zvedelo, da je bil izvoljen dr. Fr. Klar, zdravnik v Lendavi, je zavladalo med volilci veliko veselje. Veseli smo, da je izvoljen g. dr. Fr. Klar, ker bo kot zdravnik, ki je najboljše spoznal potrebe in socialno bedo siromašnih slojev, tudi v bodočnosti zdravnik v političnih zadevah in bo celil rane, ki so jih zadali našemu srezu bivši člani JNS. — V našo sirotišnico sta sprejeti zopet dve ubogi siroti.

Lendava. Naši župljani so nasadili okrog celega griča, kjer stoji lepa in mična kapelica sv. Trojice, male smrečice, ki bodo sčasoma postale lep okras okrog kapelice, ki tako lepo kraljuje sredi lendavskih gor. Zelo nas veseli ta korak župljanov, ker bo sčasoma prijetna senca za izletnike na razpolago v hudi poletni vročini, kar smo dosedaj zelo močno pogrešali.

Sobota. V našem srezu je bil ponovno izvoljen za poslanca na Jevtičevi listi g. Josip Benko z ogromno večino. — Kakor smo zvedeli, je na posredovanje g. Benka veliko trgovsko podjetje iz Berlina »Degma« sporočilo, da bo v Soboti prevzemalo perutnino, to je: razne vrste kokoši in piščance, tedensko 5000 do 6000 komadov. Potrebne priprave so v popolnem teku za eksport in čez dva tedna se bo že začelo z nakupovanjem perutnine. Nakupovanje bo vodil g. Benko sam kot pooblaščenec te tvrdke iz Berlina. Upamo, da bo to nakupovanje precej povzdignilo perutninarstvo v Slovenski krajini in bo precej povzdignilo naše narodno gospodarstvo. — Dne 29. aprila je gostovala pri nas Glasbena Matica iz Ljubljane in res zadivila naše poslušalce. Dvorana je bila nabito polna. Tudi Glasbena matica je odnesla iz Sobote najboljše vtis. — Javni notar g. Jezovšek Vladimir je preselil svojo pisarno z Aleksandrove ceste v Šolsko ulico 1, v hišo g. I. Hahna, kjer je imel preje pisarno advokat g. dr. Šbrizaj. — Največje

težave v našem srezu je povzročil ljudem davek na šmarnico. Bilo je veliko nezadovoljstva. Naš poslanec je interveniral in dosegel, da se je izterjani davek zopet vrnil našim občinam. V drugih srezih je bil pobran, a interesi so morali plačati še obšutno kazen. — Nekateri se pritožujejo, da je slab obisk pri kulturnih prireditvah. Priznamo, da je kultura potrebna denarne podpore. Toda radi pregostih prireditev se finančne moči zelo zredčijo, zlasti še, ker živimo v težkih časih. Kakor se omenja na merodajnem mestu, tako trdimo tudi mi, da sta popolnoma zadosti za Soboto dve kulturni prireditvi na mesec.

Ne poznamo se več! Tisti pondeljek po tistem velikem »hecu« so hodili po naših vaseh samo nepoznani ljudje. Sosed ni več spoznal svojega soseda, delavec ne svojega šefa, župan ne svojih odbornikov in odborniki ne svojega župana. Pa ni čuda. Vse je bilo »preštrihano«. Krize ni. Boljši ljudje so si dali delati nove obleke, drugi so pa svoje stare suknje le preobrneli. Pa to še ni najhujše, celo obraze so si ponaredili. Prva zmešnjava je nastala že dne 3. februarja letos. Takrat je bil halo! Suknje so se obračale med potjo in to kljub vsem protestom. Seveda, ko je človek sit in napih, mu postane vroče in staro suktno lahko vrže v stran. Če gospodar ali kak šef pljune v skledo, pri kateri sedijo tudi drugi poštene možje, kaj mislite, ali bodo še ti očaki ostali pri skledi? Pametni bodo odšli, ali tudi pljunil v skledo in šef se temu nikakor ne bi smel čuditi. So pri nas ljudje, ki k vsakemu curku nastavijo svoja usta, pa nič ne gledajo, kaj teče v tem curku. Gledajo samo to, da nekaj dobijo. Zdaj so se napili, pa posledice se poznajo, vili so namreč strup. Nekateri so preje napadali »Kormánypárt«, zdaj so ga pa povzdignili v nebesa. Pa ti ljudje itak nimajo kože na obrazu, bodo svoje besede snedli in se bodo poskušali greti pri drugem ognju.

Zdravniki ob ustanovitvi kolhozov.

Govoril sem z gospodom, ki je ljubimkovoval s komunizmom. Menila sva se o

ni Ameriki tri, ostala mesta z istim imenom pa se nahajajo v Aziji in Avstraliji. Iz tega se da sklepati, kako v velikem številu so se izseljevali in se še izseljujejo italijanski državljani v vse kraje na svetu.

Safir kot obtežilnik.

Največji safir na celnem svetu, ki ga sedaj poznamo, predstavlja vrednost 5000 funtov sterlingov in se rabi danes kot obtežilnik za pisma. Prvotno je bil vsaj dvakrat tako težak kakor danes. Slučajno ga je odkril angleški davčni ravnatelj Wakefield v stanovanju nekega rimanskega uradnika v Halderabadu. Safir je tedaj krasil kip Bude v južni Indiji.

vem sedežu in skrbno zastražena od orožnikov, se jih ne bodo upali lotiti posamezni puntarji.

Razkuževalni pohod na Sromlje je bil določen za 13. julija 1883 zgodaj zjutraj. Komisija je krenila iz Pišec preko hribov in kakih 20 žandarjev broječa četa pa iz Brežic proti Sromljam. Obe skupini se sestane pri cerkvi in pričnejo z delom v Petanovem vinogradu. Zopetni pričetek delovanja ušive komisije je bila seveda najstrožja tajnost, ki pa ni ostala prikrita.

Ko je prisopihala komisija omenjenega dne na Sromlje, je bilo tamkaj nad 200 moških in žensk. Ze med potjo so opazili komisarji s težaki, kako so jim križale pot neznane osebe, ki jim niso privoščile niti pogleda, kaj šele dobrojutrovega voščila!

Pri pogledu na komisijo je zbrana množica zaglala krik z zahtevo, naj se takoj zgubijo, sicer jim bodo zakurili pod petami. Ušivci bi jo bili tudi potegnili ter se razbežali, da jih niso zadržali brlzig bližajočih se žandarskih piščalk. Orožniki so pribzeli z za napad pripravljenimi puškami, obkrožili na kupu zbrane puntarje in zahtevali takojšen razhod, sicer bodo nastopili z bajoneti!

Pri resni grožnji žandarjev se je preril na sredino kmetov Vinko in je hotel očitno ljudi pomiriti, naj se zaenkrat uklonejo grožnji, ki bi znala v resnici marsikoga stati življenje.

Ni niti utegnil odpreti ust, že so ga zagrabili žandarji, da ga uklonejo radi obdolžitve križanja v Dobravi. Podreti so ga skušali na tla, da bi imeli tem lažji posel. Ko so pa množice videle, da stegajo žandarji roke k njegovemu voditelju, so kriknile in marsikateri kamen je priletel v žandarje. Orožniki so pehali zagrabljeno žrtev pred seboj, da bi opravili z Vinkom kje bolj na prostem ter na samem. Kamenje je frčalo za njimi. Kamen je zadel tudi žandarja, ki je suval pred seboj Vinko. Zadedeni žandar, pestič Lapuha, se je ozrl po napadalcu in ta trenutek je porabil Vinko, da se je izmaknil nasilnikom in hotel po ovinku nazaj med besneče puntarje, da prepreči nrelivanje krvi. Komaj je napravil par korakov proč od žandarskega kroga, že so počili po njem trije strelji. Zaded od zadaj in od strani je padel na obraz...

Odjek strelcov in padec voditelja je ropal na mah puntarje vse krajže. Kakor na najglasnejše povelje jo je ubral vsak z neugnano silo iz kroga orožnikov